

BLIMKE Z., POMORSKI Z.*; TASZKUN I.*

Alergizacja gronkowcowa w przebiegu ropnych zmian skórnych u psów

Staphylococcal allergization during pyodermititis in dogs

Oceniana in vivo, za pomocą testów śródskórnych z anatoksyną gronkowcową alergizacja gronkowcowa w grupie 218 wykazujących ropne zmiany skórne (RZS) psów ujawniała bardzo wysoki odsetek dodatnich reakcji natychmiastowych (81,6%). Rozpatrując ten problem w rozbiciu na poszczególne dermatozy ropne stwierdzić można, że najczęściej dodatnich reakcji śródskórnych bo aż 100% występowało w pierwotnych dermatozach ropnych (PDR), zaś w dalszej kolejności plasowały się wtórne dermatozy ropne (WDR) – 88,1% i ropne zapalenie ucha zewnętrznego – otitis purulenta (OP) – 73,1%. Ujmując to zagadnienie najbardziej szczegółowo, tj. dzieląc WDR na zmiany powierzchowne i głębokie odnotowano odpowiednio po 86,8 i 89,3% dodatnich reakcji śródskórnych. Natomiast, w grupie OP dodatnie odczyny typu natychmiastowego występowały częściej w przypadku zmian wtórnych (86,2%) niż pierwotnych (60%). Biorąc pod uwagę, wyrażany wielkością bąbla, stopień nasilenia odczynów śródskórnych przyjąć należy, że w grupach kontrolnych jego wahania nigdy nie przekraczały 100%, podczas gdy w PDR sięgały średnio 500%, zaś w WDR – 800%, co statystycznie daje różnice nadzwyczaj istotne dla każdej powyższych grup w porównaniu z grupami kontrolnymi.

Także z zestawienia danych dotyczących pozytywizacji testu degranulacji bazofili (TDB) wobec anatoksyny gronkowcowej wynika, że wśród wykazujących zmiany ropne psów odsetek reakcji dodatnich był bardzo wysoki ponieważ wykazywało je aż 88,2% badanych zwierząt. Wynosząca 52,63 średnia wielkość reakcji TDB w grupie badanej okazała się statystycznie istotną w porównaniu ze średnią grup kontrolnych. Biorąc pod uwagę stopień nasilenia degranulacji wyrażany odsetkiem zdegranulowanych komórek podać należy, iż w obrębie dwóch grup kontrolnych wahania wyniosły odpowiednio 20 i 44% podczas gdy w PDR sięgały średnio 400%, w WDR – 300% oraz w OP – 450%. Statystycznie dawało to różnice nadzwyczaj istotne dla każdej z trzech wymienionych grup w porównaniu z dwoma grupami kontrolnymi. Najwięcej dodatnich reakcji bo aż 96,8% występowało w WDR, na kolejnym miejscu plasowały się PDR – 65%, a najmniej reakcji dodatnich stwierdzano w OP – 54,7%.

Uzyskany w badaniach bardzo wysoki bo wynoszący odpowiednio 81,6% oraz 88,2% pozytywny odsetek zarówno reakcji śródskórnych z anatoksyną gronkowcową jak też testu degranulacji bazofilów wydaje się najprawdopodobniej świadczyć, że w przebiegu RZS u psów wczesna nadwrażliwość gronkowcowa jest stanem częstym – stwierdzenie to wydaje się potwierdzać dodatkowo, statystycznie wykazana, istotna korelacja pomiędzy tymi testami w obrębie całości dermatoz ropnych. Porównując przydatność każdego z zastosowanych do wykrywania alergizacji gronkowcowej testów stwierdzić trzeba, że porównanie „czułości” TDB w stosunku do testu śródskórnego wypada na korzyść tego ostatniego.